

9.1.

a)

$$\begin{bmatrix} 8 & -7 & 0 \\ -8 & -7 & 3 \\ -4 & 5 & -8 \\ -6 & 6 & -4 \end{bmatrix}$$

Injektiv, ikke surjektiv.

b) Ikke lineær.

c)

$$[1 \ 2 \ 3 \ 4]$$

Surjektiv, ikke injektiv.

9.2. Se på hva matrisen gjør med standardbasen $(\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2)$. Dette blir kolonnene i matrisen vi ønsker å finne.

a)

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$$

b)

$$\begin{bmatrix} -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix}$$

9.3. Standardmatrisen til $S \circ R$ er:

$$\begin{bmatrix} -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix}$$

Standardmatrisen til $R \circ S$ er:

$$\begin{bmatrix} -\frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix}$$

Lineærtransformasjonen $S \circ R$ speiler planet om linjen $y = -2x$. Lineærtransformasjonen $R \circ S$ speiler planet om linjen $y = 2x$.

9.4.

a) Dette er standardbasen $1, x$ og x^2 .

Forklaring: Vi ønsker å skrive et vilkårlig andregrads-polynom på formen $p(x) = p(0)f_1(x) + p'(0)f_2(x) + \frac{p''(0)}{2}f_3(x)$. Dette er akkurat hva $f_1 = 1, f_2 = x$ og $f_3 = x^2$ tilfredstiller: Gitt $p(x) = a + bx + cx^2$ ser vi at $p(0) = a, p'(0) = b$ og $\frac{p''(0)}{2} = c$ ved regning; dette er akkurat koeffisientene foran $1, x$ og x^2 . Alternativ løsning: For en mer systematisk fremgangsmåte kan du følge metoden som er beskrevet i del b).

b) Vi må finne tre polynom $e_1(x), e_2(x)$ og $e_3(x)$ som utgjør en basis slik at et vilkårlig polynom kan skrives på formen $p(x) = p(0)e_1(x) + p(1)e_2(x) + p(2)e_3(x)$

(da blir koordinatene $\begin{bmatrix} p(0) \\ p(1) \\ p(2) \end{bmatrix}$). Dette skjer akkurat

dersom $e_1(x)$ tilfredstiller

$$e_1(0) = 1 \quad e_1(1) = 0 \quad e_1(2) = 0,$$

$e_2(x)$ tilfredstiller

$$e_2(0) = 0 \quad e_2(1) = 1 \quad e_2(2) = 0,$$

$e_3(x)$ tilfredstiller

$$e_3(0) = 0 \quad e_3(1) = 0 \quad e_3(2) = 1$$

(sett inn i likningen for $p(x)$ uttrykt ved e_i 'ene for å se dette).

e_1 : Polynomet kan skrives på formen $a_0 + a_1x + a_2x^2$, og vi krever – fra likningene for e_1 – ovenfor at

$$a_0 = 1 \quad a_0 + a_1 + a_2 = 0 \quad a_0 + 2a_1 + 4a_2 = 0.$$

Dette er tre likninger med tre ukjente, og vi bruker radreduksjon for å se at løsningen er $a_0 = 1, a_1 = -\frac{3}{2}$ og $a_2 = \frac{1}{2}$. Polynomet er derfor $e_1(x) = 1 - \frac{3}{2}x + \frac{1}{2}x^2$. Alternativ løsning: $e_1(1) = 0$ og $e_1(2) = 0$ betyr at $(x - 1)$ og $(x - 2)$ er faktorer av e_1 . Derfor må $e_1(x) = a(x - 1)(x - 2)$. Kravet $e_1(0) = 1$ gir nå $1 = a \cdot (-1) \cdot (-2)$ slik at $a = \frac{1}{2}$. Derfor er $e_1(x) = \frac{1}{2}(x - 1)(x - 2)$. Du kan gange ut for å se at dette er det samme polynomet som vi fant ovenfor.

e_2 : Samme fremgangsmåte som for e_1 – med litt forskjellige likninger – gir polynomet $e_2(x) = 2x - x^2$.

e_3 : Samme fremgangsmåte som for e_1 – med litt forskjellige likninger – gir polynomet $e_3(x) = -\frac{1}{2}x + \frac{1}{2}x^2$.

Vi har nå tre polynom e_1, e_2 og e_3 som spanner $\mathcal{P}_2$ (det er konstruert slik at alle polynom kan skrives $p(x) = p(0)e_1(x) + p(1)e_2(x) + p(2)e_3(x)$). Det gjenstår kun å vise at de er lineært uavhengige. Men dette følger også fra hvordan e_i -ene er konstruert: Gitt en likning

$$x_1e_1(x) + x_2e_2(x) + x_3e_3(x) = 0$$

kan du sette inn for $x = 0, 1, 2$ for å se at $x_1 = 0, x_2 = 0$ og $x_3 = 0$ på grunn av likningene som definerer e_i -ene.

c) Koordinatene til x^2 :

$$[x]_{\mathcal{B}} = \begin{bmatrix} p(0) \\ p'(0) \\ \frac{p''(0)}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$[x]_{\mathcal{C}} = \begin{bmatrix} p(0) \\ p(1) \\ p(2) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix}.$$

d) Husk at en 3×3 -matrise er bestemt av hvordan den endrer standardbasen i $\mathbb{R}^3$.

T : I koordinatene til standardbasen for $\mathcal{P}_2$ har vi at $[1]_{\mathcal{B}} = \mathbf{e}_1, [x]_{\mathcal{B}} = \mathbf{e}_2$ og $[x^2]_{\mathcal{B}} = \mathbf{e}_3$, hvor $\mathbf{e}_i$ er den i -te standardbasen for $\mathbb{R}^3$, per definisjon av koordinater til en basis. Fra kommentaren ovenfor må vi ha at $T[1]_{\mathcal{B}} = [1]_{\mathcal{C}}, T[x]_{\mathcal{B}} = [x]_{\mathcal{C}}, T[x^2]_{\mathcal{B}} = [x^2]_{\mathcal{C}}$. Basen $\mathcal{C}$ er konstruert slik at første koordinat er evaluering i 0, andre koordinat er evaluering i 1 og tredje koordinat er evaluering i 2. Derfor har vi

$$T = [T\mathbf{e}_1 \quad T\mathbf{e}_2 \quad T\mathbf{e}_3] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 4 \end{bmatrix}.$$

S : Samme fremgang som for T . Husk at $e_1(x) = 1 - \frac{3}{2}x + \frac{1}{2}x^2, e_2(x) = 2x - x^2$ og $e_3(x) = -\frac{1}{2}x + \frac{1}{2}x^2$.

I koordinatene til $\mathcal{B}$ har vi da at $[e_1]_{\mathcal{B}} = \begin{bmatrix} 1 \\ -\frac{3}{2} \\ \frac{1}{2} \end{bmatrix}$,

$[e_2]_{\mathcal{B}} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}$ og $[e_3]_{\mathcal{B}} = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} \end{bmatrix}$. Dette gir

$$S = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{2} & 2 & -\frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & -1 & \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

Vi sjekker at matrisen gir riktig endring av koordinater for x^2 :

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{2} & 2 & -\frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & -1 & \frac{1}{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Dette viser at S endrer koordinatene til x^2 som ønsket. Gjør tilsvarende regning for T .

9.5.

a)

$$[T_{\theta}] = [T_{\theta}(e_1) \quad T_{\theta}(e_2)] = \begin{bmatrix} \cos(\theta) & -\sin(\theta) \\ \sin(\theta) & \cos(\theta) \end{bmatrix}$$

b) Å bruke T_{θ} to ganger svarer til å rotere med en vinkel θ to ganger: $T_{\theta} \circ T_{\theta} = T_{2\theta}$. På matriseform har vi derfor

$$[T_{\theta}]^2 = \begin{bmatrix} \cos(2\theta) & -\sin(2\theta) \\ \sin(2\theta) & \cos(2\theta) \end{bmatrix}.$$

Vi kan også regne ut dette produktet direkte:

$$[T_{\theta}]^2 = \begin{bmatrix} \cos^2(\theta) - \sin^2(\theta) & -2\cos(\theta)\sin(\theta) \\ 2\cos(\theta)\sin(\theta) & \cos^2(\theta) - \sin^2(\theta) \end{bmatrix}.$$

Fra element $(1, 1)$, eller $(2, 2)$, ser vi at $\cos(2\theta) = \cos^2(\theta) - \sin^2(\theta)$.

9.6. Feil.

Lineærtransformasjonene $\mathbb{R}^1 \rightarrow \mathbb{R}^1$ er på formen $T(x) = ax$ (vi kan tenke på konstanten a som en 1×1 -matrise).

9.7.

a) Vi adderer og skalarmultipliserer lineærtransformasjoner på den åpenbare måten:

$$\begin{aligned} (T + S)(\mathbf{v}) &= T(\mathbf{v}) + S(\mathbf{v}) \\ (cT)(\mathbf{v}) &= c \cdot (T(\mathbf{v})) \end{aligned}$$

b) Definer en lineærtransformasjon

$$\varphi: \text{Hom}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m) \rightarrow \mathcal{M}_{m \times n}$$

ved at $\varphi(T)$ er standardmatrisen til T . Definer en lineærtransformasjon

$$\psi: \mathcal{M}_{m \times n} \rightarrow \text{Hom}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$$

ved at $\psi(A)$ er lineærtransformasjonen som har A som standardmatrise. Da er φ og ψ hverandres inverser, og vi får at $\text{Hom}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m) \cong \mathcal{M}_{m \times n}$.

9.8.

a) For å sjekke om en funksjon $T: \mathcal{P} \rightarrow \mathcal{P}$ er lineær, må vi sjekke to krav: i) $T(p_1(x) + p_2(x)) = T(p_1(x)) + T(p_2(x))$ for alle polynom $p_1(x)$ og $p_2(x)$, og ii) $T(c \cdot p(x)) = cT(p(x))$ for alle polynom $p(x)$ og skalarer c . D : Se oppgaven som mer generelt tar for seg derivasjon av glatte funksjoner. Alternativ løsning: Et polynom er på formen $p(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$. Derivasjon av p er $D(p(x)) = a_1 + 2a_2x + 3a_3x^2 + \dots + na_nx^{n-1}$. Du kan eksplisitt sjekke at denne formelen er lineær (tilfredstiller i) og ii).

G : i)

$$\begin{aligned} G(p_1(x) + p_2(x)) &= x \cdot (p_1(x) + p_2(x)) \\ &= x \cdot p_1(x) + x \cdot p_2(x) \\ &= G(p_1(x)) + G(p_2(x)). \end{aligned}$$

ii)

$$G(c \cdot p(x)) = x \cdot (c \cdot p(x)) = c \cdot (x \cdot p(x)) = cG(p(x)).$$

Bildet til D er alle polynom som kan skrives som den deriverte til et annet polynom. Gitt et polynom

$$p(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$$

ser vi at

$$P(x) = a_0x + \frac{a_1}{2}x^2 + \frac{a_2}{3}x^3 + \dots + \frac{a_n}{n+1}x^{n+1}$$

er en antiderivert til p ; $P' = p$. Men dette betyr jo akkurat at $p = D(P)$. Så bildet til D er $\mathcal{P}$; alle polynom kan skrives som den deriverte til en antiderivert.

Kjernen til D er alle polynom som sendes til null, dvs. alle polynom som har derivert lik null. Dette er de konstante polynomene. Kjernen til D er alle konstante polynom.

b) Bildet til G er alle polynom $p(x)$ som kan skrives på formen $p(x) = G(q(x))$ for et polynom $q(x)$. Med andre ord $p(x) = xq(x)$. Bildet er derfor alle polynom som har x som en faktor, eller – ekvivalent – minst et nullpunkt i $x = 0$.

Kjernen til G er alle polynom som sendes er lik 0 hvis vi multipliserer det med x . Dette er kun sant for null-polynomet. Kjernen til G består kun av null-polynomet.

c) Husk at en lineærtransformasjon $T: V \rightarrow W$ er injektiv hvis og bare hvis kjernen kun består av nullvektoren; surjektiv hvis og bare hvis bildet er W (vi treffer alt).

Fra forrige deloppgave følger det at D er surjektiv, men ikke injektiv; G er injektiv, men ikke surjektiv.

d) Hvis vi bruker produktregelen for derivasjon (matte 1), ser vi at

$$(x \cdot p(x))' = x' \cdot p(x) + x \cdot p'(x) = p(x) + x \cdot p'(x).$$

Dermed får vi:

$$D(G(p(x))) = p(x) + G(D(p(x)))$$

Dette betyr at

$$(D \circ G)(p) - (G \circ D)(p) = p$$

for enhver polynom p , og det vil si at

$$(D \circ G) - (G \circ D) = \text{id}_{\mathcal{P}}$$

e) La $\mathbf{e}_0, \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2$ og $\mathbf{e}_3$ være polynomene gitt ved:

$$\begin{aligned} \mathbf{e}_0(x) &= 1 & \mathbf{e}_2(x) &= x^2 \\ \mathbf{e}_1(x) &= x & \mathbf{e}_3(x) &= x^3 \end{aligned}$$

Da er $(\mathbf{e}_0, \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2)$ en basis for $\mathcal{P}_2$, og $(\mathbf{e}_0, \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3)$ en basis for $\mathcal{P}_3$.

Med hensyn på disse basisene får vi følgende matriser:

$$\text{Matrisen for } D_3: \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}$$

$$\text{Matrisen for } G_3: \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

9.9.

a) T må være injektiv, og S må være surjektiv.

b) Vi får at $\dim U = \dim W$ siden $U \cong W$, og $\dim V \geq \dim U$ siden T er injektiv.

9.10.

a) Derivasjonsreglene fra matte 1:

$$(f + g)' = f' + g',$$

$$(cf)' = cf'.$$

Funksjonen vår er derivasjon; $D(f) = f'$. Likningene fra matte 1 kan omformuleres til

$$D(f + g) = D(f) + D(g),$$

$$D(cf) = cD(f).$$

Dette er definisjonen på at D er lineær.

b) Kjernen til D , $\ker D$, er definert som alle glatte funksjoner f slik at $f' = 0$. Kjernen er, med andre ord, alle løsningene på differensiallikningen $f' = 0$. Dette er de konstante funksjonene $f(x) = c$ hvor c er et reelt tall. Vi kan ta $f = 1$ som en basis for kjernen; en vilkårlig $g(x) = c$ i kjernen er da $g = cf$. Dette betyr at kjernen er endimensjonal og spesielt er den endeligdimensjonal.

c) En egenvektor til D med egenverdi λ , er en vektor/funksjon f slik at $D(f) = \lambda f$, eller $f' = \lambda f$. Dette er en differensiallikning med generell løsning $x_0 e^{\lambda x}$. Spesielt betyr dette at alle valg av λ gir egenverdier til D .

d) Ja.

Forklaring: D er surjektiv hvis det for alle glatte funksjoner f , finnes en glatt funksjon F slik at $f = D(F)$ (= F'). Husk at fundamentalteoremet i analyse sier at $F(x) = \int_a^x f(t)dt$ (for alle valg av a , vi kan f. eks ta $a = 0$) er en antiderivert til f . Men dette betyr at $f = F' = D(F)$. Er F glatt? $F' = f$, så den er en gang deriverbar, og $F^{(n+1)} = f^{(n)}$ for $n > 1$, så den er glatt fordi f er glatt. Vi har derfor funnet en glatt F som tilfredstiller $D(F) = f$ for en vilkårlig vektor f .